

**Christophersen (V):**

Jeg skal — sikkert ikke til overraskelse for forslagsstillerne, men for god ordens skyld — sige, at mit parti vil stemme imod de to stillede dagsordensforslag.

**Gert Petersen (SF):**

Jeg må egentlig beklage hr. Kjeld Olesens mangel på fantasi, ja, egentlig også fatteevne. Hvilke andre partiers spareplaner har interesse i politisk sammenhæng nu end forligspartiernes? Jeg synes, man skulle holde op med den lidt skolemestererende facon, som hr. Kjeld Olesen lagde for dagen. Naturligvis er det forligspartierne, der tænkes på, hvilket hr. Kjeld Olesen udmærket ved.

Så kommer vi til noget meget mere alvorligt, nemlig at hr. Kjeld Olesen ikke kan se nogen trusler om indgreb i arbejdsmarkedets forhandlinger i det forlig, som er indgået, og det, vi nu skal til at tage beslutning om. Det har også noget at gøre med det, hr. økonomiministeren var inde på. Hr. økonomiministeren har jo for vane en gang imellem at trække en moralsk hest frem af stalden, og så skal der rides på den, det har vi oplevet adskillige gange. Det foregår heldigvis hovedsagelig fra talerstolen, sjældent, eller jeg vil sige aldrig, når vi forhandler privat. Men man kan jo anlægge forskellige faconer heroppe på talerstolen, og nu fik vi altså det store moralske skoleridt.

Det er jo ganske ejendommeligt, at hvis man advarer mod brug af trusler, hvis man advarer andre mod at bruge trusler, så får man at vide, at nu opvigler man, nu opgejler man på det nærmeste til oprør. Jeg vil holde på, at det er dem, som kommer med truslerne, som er med til at skabe den dårlige atmosfære, og det vil økonomiministeren naturligvis også give mig ret i. Men så vil han hævde, ligesom hr. Kjeld Olesen gjorde, at der ingen trusler er her. Gid det var så vel, så forholdt alting sig da helt anderledes. Men man kan ikke samtidig, hr. økonomiminister — og dette være også sagt til statsministeren — rose sig af, at nu har man lavet det helt store forlig med partiet venstre — dette er en historisk dag, for nu er socialdemokratiet og venstre gået i samarbejde — og så ignorere eller se bort fra, at venstres leder som daværende statsminister gik til valg på et krav om indgreb i overenskomstsituationen, at det er et næ-

sten principielt ønske hos venstre, og at det er om ikke et princip hos socialdemokratiet, så et manglende princip, man ofte har grebet til at anvende. Det kan man ikke komme uden om, det er kendsgerninger, og man må meget undskyldte os, at vi er nogle, som bedømmer disse partier og disse udsagn på baggrund af kendsgerninger.

Dertil kommer, at forligsteksten siger — jeg citerer punkt 5:

„Regeringen må sikre, at den nuværende afdæmpning af stigningstakten i pris-, indtægts- og omkostningsniveauet fastholdes gennem den 3-årige periode, således at erhvervenes konkurrenceevne over for udlandet fortsat forbedres.“

Midt i den 3-årige periode falder næste overenskomstsituation.

Så bemærkede jeg mig, hvad den forhenværende statsminister — der altså gik til valg på et krav om indgreb i overenskomstsituationen — hr. Poul Hartling, sagde. Jeg skrev op, at hr. Poul Hartling sagde, at regeringen må sikre osv. — det er nøgleordene. Det kan ikke på forhånd siges, hvordan det skal gøres, men det gør ikke forpligtelsen mindre reel.

Når det ikke på forhånd kan siges, hvordan det skal gøres, kan det altså heller ikke ifølge hr. Poul Hartling på forhånd siges, at det ikke vil blive gjort ved et indgreb i overenskomstsituationen, og naturligvis kan man ikke på forhånd dementere det. Det er kun socialdemokratiet, som antyder et forsøg på et dementi heraf.

På den baggrund synes jeg, det er helt rimeligt, at man — hvis der havde været tid til det, men det er der ikke nu, nu er løbet kørt — havde opfordret socialdemokratiet til at gennemtænke dette, til at lave disse tekster om. Nu har man accepteret dem. Man må finde sig i, at vi andre så fremkommer med de kritiske bemærkninger, som går nøje på teksten, som går nøje på baggrunden, som går nøje på kendskabet til de partier, som deltager i udformningen af denne tekst. Derfor kan jeg ikke på nogen måde acceptere, at det er os, der optræder uansvarligt. Det er de partier, som nu har indgået forliget, og som tror, at de gavner erhvervslivet, der optræder uansvarligt, fordi de forveksler erhvervslivet ensidigt med kapitalejerne og glemmer, at den vigtigste faktor i erhvervslivet er lønmodtagerne,